Posłuchaj

()

[redacted]

Z listu świętego męczennika Cypriana, biskupa Kartaginy, do Cecyliusza.

[redacted]

[redacted] czynie kapłana Melchizedeka widzimy symbol sakramentu ofiary Pańskiej. Tak bowiem napisano w pismach Bożych: „Melchizedek, król Salemu, przyniósł chleb i wino, gdyż był kapłanem Boga Najwyższego, i pobłogosławił Abrahama”. Rdz 14, 18. To, że Melchizedek był typem Chrystusa, świadczy sam Duch Święty w Psalmach, gdzie Pierwsza Osoba Trójcy Świętej, czyli Ojciec, mówi do Drugiej Osoby, czyli Syna: „Zanim powstało słońce, zrodziłem cię. Ty jesteś kapłanem na wieki, według

porządku Melchizedeka”. 109, 3-4. I zaprawdę, ta sama natura porządku wynika z tej ofiary i pochodzi z tego, że Melchizedek był kapłanem Najwyższego Boga, że ofiarował chleb i wino i pobłogosławił Abrahama.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℣. Gdy oni wieczerzali, wziął Jezus chleb i błogosławił i łamał i dawał uczniom swoim i rzekł:
℟. Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.
℣. Mówili mężowie przybytku mego: Ktoby dał z mięsa jego, abyśmy się nasycili?
℟. Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.

[redacted]

Jaki kapłan Najwyższego Boga jest większy od naszego Pana Jezusa Chrystusa, który złożył ofiarę Bogu Ojcu, taką samą ofiarę jak Melchizedek, chleb i wino, to znaczy swoje własne ciało i swoją własną krew? A co do Abrahama, to starożytne błogosławieństwo zostało wypowiedziane również z przewidzenia na nas. Jeśli bowiem Abraham uwierzył Bogu i zostało mu to poczytane za sprawiedliwość, to każdy, kto wierzy Bogu i żyje z wiary, jest uznany za sprawiedliwego i okazuje się, że jest już błogosławiony w wiernym Abrahamie i usprawiedliwiony, jak dowodzi apostoł Paweł, mówiąc: „Abraham uwierzył Bogu i zostało mu to poczytane za sprawiedliwość”. Wiedzcie więc, że ci, którzy są z wiary, są synami Abrahama. A Pismo,

przewidując, że Bóg usprawiedliwi pogan przez wiarę, zwiastowało wcześniej Ewangelię Abrahamowi, mówiąc: W tobie będą błogosławione wszystkie narody”. Gal. iii. 6-8.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Jezus wziął kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich nowy Testament jest we krwi mojéj:
℟To czyńcie, na pamiątkę moję.
℟ Pamięcią pomnieć będę, i uschnie we mnie dusza moja.
℟ To czyńcie, na pamiątkę moję.

℟ Księdze Rodzaju, aby kapłan Melchizedek mógł w odpowiednim porządku udzielić błogosławieństwa Abrahamowi, najpierw złożono typową ofiarę, składającą się z chleba i wina. Była to ofiara, którą nasz Pan Jezus Chrystus dopełnił i wypełnił, ofiarowując chleb i kielich wina zmieszanego z wodą. To wypełnienie przez Tego, który przyszedł, aby wypełnić Mateusza 5,17, całkowicie potwierdziło prawdziwość poprzedzającego go obrazu. Duch Święty przez Salomona również jasno zapowiada, jakby w przypowieści, Ofiarę Pańską, wskazując na zabitą ofiarę, chleb i wino, a także ołtarz i apostołów, jak napisano: „Mądrość zbudowała swój dom, wyrąbała siedem filarów, zabiła swoje zwierzęta, zmieszała wino, nakryła stół.

Wysłała swoje służebnice i woła na najwyższych miejscach miasta, mówiąc: Niech ten, kto jest prosty, niech się tu zwróci do mnie. A do tych, którzy nie mają zrozumienia, mówi: Przyjdźcie, jedzcie mój chleb i pijcie wino, które dla was zmieszałam”. Prz. 9, 1-5.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Jam jest chleb żywota: ojcowie wasi jedli mannę na puszczy, a pomarli:
℣. Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.
℟. Jam jest chleb żywy, który z nieba zstąpił: jeśliby kto pożywał tego chleba, żyć będzie na wieki.
℟. Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.
℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.

Z Ewangelii św. Jana

W onym czasie Jezus rzekł do tłumu Żydów: „Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem”. I tak dalej.

Homilia św. Augustyna, biskupa Hippony.

[redacted]

„Nie tak jak wasi ojcowie jedli mannę i umarli”. Dlaczego jedli i umarli? Ponieważ wierzyli tylko w to, co widzieli, a tego, czego nie widzieli, nie rozumieli. Dlatego byli waszymi ojcami, ponieważ jesteście podobni do nich. Czy ta śmierć, bracia moi, oznacza śmierć zewnętrzną i cielesną? Czyż my też nie umieramy, którzy jemy ten Chleb, który z nieba zstępuje? Oni umarli śmiercią, i my też umrzemy, tak jak powiedziałem, jeśli chodzi o śmierć zewnętrzną i cielesną.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℟. Kto pożywa moje Ciało i pije moją Krew,
℣. We Mnie mieszka, a Ja w nim.
℟. Nie ma innego, równie wielkiego narodu, który by miał bogów tak bliskich sobie, jak bliski jest Bóg nasz.
℟. We Mnie mieszka, a Ja w nim.

[redacted]

Ale śmierć, o której Pan ostrzega, śmierć, którą ponieśli ich ojcowie, jest inna niż śmierć zewnętrzna i cielesna. Mojżesz jadł mannę, Aaron jadł mannę, Fineasz jadł mannę, wielu jadło mannę, w których Pan miał upodobanie, a oni nie umarli. Dlaczego? Ponieważ rozumieli duchowo ten chleb zewnętrzny, duchowo pragnęli go, duchowo skosztowali go i duchowo nasycili się nim. Tak samo i my dzisiaj karmimy się widzialnym pokarmem, ale sakrament jest jedną rzeczą, a łaska sakramentu jest inną.
℣ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣ Posłał Mię żyjący Ojciec i Ja żyję dla Ojca,
℟ A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.
℣ Pan go nakarmił chlebem życia i mądrości.
℟ A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.
℣ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

[redacted]

[redacted]to spożywa i pije niegodnie, spożywa i pije potępienie dla siebie samego. ~1 Kor. xi. 29. Czyż nie jest napisane: „Gdy Jezus namoczył kawałek chleba, podał go Judaszowi Iskariocie, synowi Szymona, a po kawałku chleba wszedł w niego szatan” J 13, 26-27. A jednak on ją wziął. A gdy ją zjadł, wróg wszedł w niego i opętał go. Nie dlatego, że to, co zjadł, było złe, ale dlatego, że on, będąc zły, odważył się zjeść to, co było dobre. Zwróćcie więc na to uwagę, bracia, abyście duchowo przyjmowali Chleb, który z nieba zstępuje. Przynieście przed ołtarz niewinność. Chociaż wasze grzechy są codzienne, niech nie będą śmiertelne. Zanim zbliżycie się do ołtarza, dobrze zastanówcie się, co mówicie: „Odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom”. „Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i Ojciec wasz w niebie również wam przebaczy” (Mt 6, 14), i możecie zbliżyć się śmiało, bo dla was jest to Chleb, a nie trucizna.
[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted] Bogu niech będą dzięki.

[redacted]
[redacted] Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
[redacted] A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
[redacted]ódlmy się.
[redacted]oże, któryś nam w tym cudownym Sakramencie zostawił pamiątkę Męki swojej, prosimy Cię, daj nam tak czcić świętą

tajemnicę Ciała i Krwi Twojej, abyśmy skutki odkupienia w duszach naszych zawsze odczuwali.
Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related